

Den stille Følgesvend

Budskabet fra evigheden er meget tæt knyttet til enhvers hjerte. Så tæt, at det generelt ikke er anerkendt. I det menneskelige hjerte venter den stille følgesvend på at hjælpe den, som søger efter budskabet. Men man skal have tillid til ham. En rapport om en meget særlig relation.

Han var altid hos mig. Jeg kan ikke huske, hvornår det startede. I min hukommelse havde denne stille følgesvend været en del af mig selv. Jeg havde ikke tidligere oplevet ham værende adskilt fra mig. Det var ikke før, at jeg blev 19 år, at jeg lærte, at han ikke kun er min, og at han også kunne forlade mig.

Glemte og tabte.

Fordybet i den strenge rytme og det stupide arbejde uden at tænke over meningen med de ting, jeg mødte undervejs, holdt jeg op med at bemærke hans forsvinden. Først da en ven, med hvem jeg plejede at diskutere filosofi, skrev et brev, hvori han ville fortælle mig om Herman Hesse - vores yndlingsforfatter på det tidspunkt – forstod jeg, at min indre følgesvend, for hvem Hesses ord var tilegnet, var væk. Selvom jeg forstod, hvad min ven sagde, var der ingen resonans til ordene inden i mig. Der var pludselig dødt inden i mig.

Jeg var bange. For første gang i mit liv følte jeg mig livløs i mit hjerte. Jeg kaldte på min følgesvend – og forstod: han var ikke væk, men jeg havde glemt ham i mange uger. Han var blevet stum, fordi jeg ikke havde haft en dialog med ham.

Jeg ville aldrig mere forlade ham på den måde igen.

Accepteret som en følgesvend.

Siden har jeg altid haft ham med mig. Jeg elskede ham ikke altid, ham som nøder mig og trigger min længsel i mit bryst. Jeg har tilmed ikke altid genkendt ham. Ved de mange begivenheder i mit liv har han ønsket at vise mig noget, som jeg ikke kunne forstå, og han gav mig altid en chance mere. På et tidspunkt blev han min ven. Jeg har accepteret ham som min stille følgesvend. En, som altid er med mig, en der aldrig forlader mig og kender mig bedre, end jeg kender mig selv.

Med hans længsel har han ført mig, og selvom jeg ofte har ydet modstand, fordi jeg troede, at jeg bedre vidste, hvor kompasset i mit liv pegede. Det tog lang tid, før jeg forstod – jo mindre jeg bliver involveret, jo mere kan han vokse og ånde. Jo mere han kan ånde og gro, jo mere kan jeg få øje på min vej og reagere på ting på en måde, som tidligere havde været ukendt for mig. For min følgesvend tillader mig at forstå mennesker anderledes, end hvordan jeg ville gøre det uden ham. Han giver mig tålmodighed, ydmyghed, og en indre fred. Han transformerer mig.

Kompasnålen peger hjem.

Længslen er aftaget, efter han har fået bolig i mit hjerte. En ny tilfredshed med mit liv vågnede, som jeg ikke havde kendt til før. Ikke fordi alt i mig er fredfyldt, men fordi kompasset i mit liv ikke længere spinner rundt i cirkler. Gennem min følgesvend har livet givet mig en ny retning. Klar, enkel og uigendrivelig. Kompasnålen peger hjem – til hans hjem. I den retning har min følgesvend nødet mig fra begyndelsen. Han eksisterer i en dimension, hvor jeg ikke hører til. En evighed, hvortil jeg ingen adgang har.

For at nå derhen har min følgesvend brug for mig. Han har brug for min beslutning om at ændre mit liv og mig selv. Min kompasnål skal pege i hans retning, for ellers vil han falme igen. Han har brug for kærlighedsstrømmen fra Gud, i hvilken han kan vokse og trives. Og jo mere jeg følger stemmen fra min følgesvend, jo mere opfører jeg mig på en måde, som han sætter pris på, og jo stærkere flyder kærlighedskraften. Til denne lyskilde bærer jeg ham igen og igen, jeg bruger tid på det, og min stille følgesvend forandrer mig. Langsomt, meget langsomt.

En berøring af evigheden.

Det er en lettelse at blive befriet af ens eget ego bid-for-bid, og sommetider føler jeg en flig af evigheden i mit system. Der er øjeblikke, hvor himlen åbner sig en smule indeni, og en større kontekst for en lille stund oplyser mit sind. Dette kan ikke fastholdes, men efterlader et klart og præcist indtryk i mit sind. Dette minde hjælper, når kompasnålen er i fare for at miste dens retning under hverdagens kampe i livet

Min stille følgesvend har åbnet en verden op for mig, som jeg næppe lagde bevidst mærke til, men som jeg inderst inde ved er mit virkelige hjem. Der vil han omsider tage hen, fordi der er hans sande hjem. Min følgesvend vil ikke forlade mig. Han vil tage en bid af mig med sig, den bid som han har transformeret.

Source:

<https://dk.rosycross.org/da/artiklen/den-stille-følgesvend>